

РЕШЕНИЕ

№ 4142

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕЛИЗАР СТ. К.

при участието на секретаря Д. П. Ц.
като разглежда докладваното от ВЕЛИЗАР СТ. К. Административно наказателно дело № 20221110210569 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 19-4332-022534 от 31.10.2019г.** издадено Началник ГРУПА към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 515/14.05.2018г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **Ю. П. Й.**, с ЕГН: ***** са му наложени: **1.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 2000.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца за административно нарушение по състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП; 2.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 2000.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца за административно нарушение по състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП; 3.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 300.00 лева за административно нарушение по състава на чл.150а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП; 4.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 200.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за административно нарушение по състава на чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП вр. чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП; 5.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 200.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за административно нарушение по състава на чл.140, ал.1 от ЗДвП вр. чл. 175, ал.1, т.1 от ЗДвП и**

6.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 10.00 лева за административно нарушение по състава на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП.

В депозираната въззивна жалба се инвокират подробни съображения против издаденото НП. Твърди се, че същото е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени процесуални нарушения. Релевират се подробни доводи за липсата на административни нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателят Й., редовно призован, не се явява. Представява се от професионален защитник, който инвокира допълнителни доводи в подкрепа на изложените такива от въззивната жалба. Заявени са доказателствени искания. **Претендират се разноски.**

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата. Не се релевират доказателствени искания. **Не се претендират разноски.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I. Въззивната жалба е депозирана на **31.01.2020г.** в законоустановеният 7-дневен преклузивен срок (към момента на действието на разпоредбите на ЗАНН преди измененията им) до **03.02.2020г.** на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, връчено на **27.01.2020г.**, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен районен съд (въззивна инстанция) на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА** (на процесуално основание).

III. От фактическа страна (*“ipso facto” – извод от самият факт; “res ipsa loquitur” – фактите говорят сами за себе си*):

III.1.). С оглед регламентираните изрично нормирани от законодателя правомощия на въззивния съд, като втора и последна инстанция по установяване на фактите, е налице императивното изискване съдът да очертае фактите от предмета на доказване по делото в хронологичната им последователност. Това обуславя приемането на извода, че въззивната инстанция не следва да се счита за обвързана единствено и само от фактите, очертани в съставения АУАН и издаденото НП, тъй като тези факти, отразени в тях, могат да се основат на неправилната им преценка или същите могат да са непълни, неточни и необосновани спрямо фактите, за които и спрямо които въззивният съд дължи установяване и произнасяне. Решаващата инстанция на СРС приема, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка е непълна и не е изяснена последователно, обективно, всестранно и цялостно от

актосъставителя и административно-наказващия орган.

При това положение решаващата инстанция на СРС, НО приема следното, съобразявайки се с доказателствата и доказателствените средства, събрани само в това административно-наказателно производство:

III.2.). По фактите от гледна точка на доказателствата и материалния закон:

Жалбоподателят Ю. П. Й., с ЕГН:*****, неосъждан, е правоспособен водач на МПС категории С, ТкТ, В и АМ. Имал издадено СУМПС № *****, с валидност до 05.09.2022г., (а към датата на инкриминираните събития неговото СУМПС било под № *****). **Жалбоподателят Ю. П. Й. нямал СУМПС за категория А към дата 21.10.2019 г. и 22.10.2019г.** В периода от 27.09.2012г. до 22.10.2019 г. спрямо жалбоподателя Й. били налагани административни наказания по ЗДвП за различни по вид административни нарушения – за шофиране с несъобразена скорост; за преминаване на червен светофар; за липса на застраховка „ГО“ на автомобилистите; за неносене на документи по ЗДвП със себе си и други. Издадените влезли в сила фишове били общо 8 (осем), а влезлите в сила НП – общо 6 (шест) (без да се отчита настоящото обжалвано НП) към 22.10.2019г.

Жалбоподателят Ю. П. Й. се намирал **вечерта на 21.10.2019г.** със свои приятели в квартал в гр.София, разположен в близост (през няколко пресечки) до Т-образно кръстовище на улица „Поп Грую“ с улица „Без име“ с посока на движение от бул. „Владимир Вазов“ към ул. „Летоструй“. Улица „Поп Грую“ била главна (по-широка) улица. В нея се включвала (образно казано „вливала“) (по-тясната) улица - улица „Без име“. Пътната настилка на улиците, образувачи това Т-образно кръстовище, била покрита с асфалт. Тя била равна (без наклони), суха (към този времеви момент от 21:00 часа до 23.30 часа на 21.10.2019г.) и без препятствия по нея. Нямало е дупки или движими предмети по пътното платно в този пътен участък по всяка от улиците, образувачи кръстовището между улица „Поп Грую“ с улица „Без име“ с посока на движение от бул. „Владимир Вазов“ към ул. „Летоструй“. Пътното платно на улица „Поп Грую“ било широко 8 (осем) метра. Тази улица включвала две пътни ленти за всяка една от посоките на движение (лява и дясна). По правата на улица „Поп Грую“ от левия до десния ѝ край перпендикулярно на пътното платно на разстояние от 15 (петнадесет) метра след мислената линия в права посока на лявата страна (границата на платното за движение) на улица „Без име“ имало разположена изкуствена неравност тип „легнал полицай“, която имала за цел да ограничава скоростта на движение на водачите на ППС. От лявата страна на улица „Без име“ (ако се движим по нея) точно в края ѝ на конкретното Т-образно кръстовище, имало разположени (перпендикулярно) една до друга по самата улица „Поп Грую“ до бордюра три кофи за смет (става дума за обичайните метални кофи за смет, които се изсипват в специални товарни автомобили), стопанисвани от Столична община. Ако водач на МПС цели да извърши ляв или десен завой от улица „Без име“ (в края ѝ с Т-образното кръстовище с улица „Поп Грую“), за да продължи наляво или надясно по улица „Поп Грую“, заради кофите на

смет, следва да се навлезе от водача на МПС по-напред по към улица „Поп Грую“, за да има същият видимост. Тази видимост до известна степен е била ограничена или затруднена, заради кофите за смет, при което водачът на МПС, движещ се по улица „Без име“, за да продължи наляво или надясно през Т-образното кръстовище, следвало или да придвижи леко напред своето МПС по към улица „Поп Грую“, без обаче, да навлиза съществено в насрещното движение по нея или да го възпрепятства, или следвало да се придвижи физически от водаческото място напред (да издаде глава напред), без да придвижва автомобила си по-напред или наред с това, за да види най-малкото дали има движещи се или приближаващи се в този момент на самото кръстовище между двете улици каквито и да е било ППС по напречния път на улица „Поп Грую“.

Жалбоподателят Ю. П. Й. на 21.10.2019г. вечерта решил да правоуправлява ползвания от него, син на цвят, тип „мотоциклет“ марка „Ямаха ХТ 600“ с рег. *****, собственост на И. К. И.. Регистрационната табела на мотора не била поставена отзад, а странично. Жалбоподателят Ю. П. Й. запалил мотора. Бил без каска и предпазни средства. Зад него на задната седалка на същия мотор седнал, също без каска и без предпазни средства, лицето Е. С. С.. Жалбоподателят Ю. П. Й. привел мотора в движение. Правоуправлявал го. Направил няколко обиколки с мотора, заедно с пътника му Е. С. С.. **Часът бил около 23:30 часа на 21.10.2019г.**

По същото време и на същата дата – **около 23.30 часа на 21.10.2019г.** свидетелят Д. Г. Г., която била правоспособен водач от 26.07.2019г. и без извършени административни нарушения по ЗДвП към този инкриминиран момент, правоуправлявала технически изправен лек автомобил марка „Мерцедес“ модел „С 250“ с рег. № *****в гр.София в близост до кръстовището на улица „Поп Грую“ с улица „Без име“. Свидетелят Г. била придружавана от свидетеля А. Р. Г., седнал на предната седалка на автомобила отпред до нея. Свидетелят Г. се движела с посочения лек автомобил по улица „Без име“, в края на която (с кръстовището) от дясната ѝ страна бил поставен знак Б1 по ЗДвП „Пропусни движещите се по пътя с предимство“. Свидетелят Д. Г. Г. спряла автомобила си до този пътен знак, за да премине по улица „Поп Грую“ чрез ляв завой през кръстовището на улица „Поп Грую“ с улица „Без име“ и за да продължи впоследствие в посока към бул. „Владимир Вазов“. От лявата страна на свидетеля Д. Г. Г. на улица „Без име“ в края ѝ с кръстовището с улица „Поп Грую“ разположените до бордюра една до друга големи три кофи за смет я ограничавали да възприеме дали има движещи се или приближаващи се от лявата ѝ страна насрещно движещи се по дясното платно на улица „Поп Грую“ леки автомобили. Затова същата изнесла своя управляван автомобил около половин метър напред. Пропуснала в този момент движещ от дясната ѝ страна лек автомобил, който преминавал през кръстовището направо по улица „Поп Грую“. Свидетелят Д. Г. Г., след като пропуснала движещия се от дясната ѝ страна автомобил, още веднъж изнесла автомобила си напред, заради кофите на Столична община за смет. Тя спряла автомобила си (бил в покой). Било тъмно. Немало улично осветление. Немало мъгла или дъжд. Свидетелят Д. Г. Г. не чула звук на приближаващо се

МПС или мотор. Забелязала само приближаващи се проблясващи светлини, заради които именно била спряла своето МПС марка „Мерцедес“ модел „С 250“ с рег. № *****. В този момент, движещият се по улица „Поп Грую“ при приближаването му на Т-образното кръстовище с улица „Без име“ мотоциклет „Ямаха ХТ 600“ с рег. *****, управляван от жалбоподателя Ю. П. Й., със скорост на движение не по-малко от 50.00 км/ч (ускорил скоростта си след преминаване на „легналия полицаи на пътя“), се ударил в лявата предна странична част на лекия автомобил „Мерцедес“ модел „С 250“ с рег. № ***** на свидетеля Д. Г. Г.. Последвало прелитане на жалбоподателя Ю. П. Й. и неговия пътник по предния капак на автомобила на свидетеля Д. Г. Г.. Същите паднали на земята. Пътникът Е. С. С., който бил на мотоциклета на жалбоподателя Ю. П. Й. ударил главата си при прелитането си до падането му на земята изключително тежко и фатално (на практика бил с отворен череп на главата си). Последвала значителна кръвозагуба. Пътникът от мотора на жалбоподателя Ю. П. Й. - Е. С. С., починал. Събрали се множество хора на място – около 20 души. Били подадени сигнали от присъстващите на Национален оператор 112. Жалбоподателят Ю. П. Й. се изправил от земята. Изпитвал болки по тялото си (уврежданията му от ПТП – лека телесна повреда и средна телесна повреда, били описани в издадени на 23.10.2019г. и на 24.10.2019г. две СМУ № 372.10/2019г. на д-р А. Х.). Изглеждал шокиран. Бил неадекватен. Обяснявал случващото се. Плачел. Питал починалия „Братле, добре ли си?“. Пипал го дори. Било му казано от присъстващи лица сред множеството събрали се хора да не прави това. Жалбоподателят Й. обикалял около мястото ПТП и мястото, където бил пострадалия Е. С. С. Жалбоподателят Ю. П. Й. изправил мотоциклета си и започнал да го буца на разстояние в порядъка между 100-150 метра в посока към намиращата се в близост градинка. Жалбоподателят Ю. П. Й. решил да се оттегли от мястото на инкриминираното събитие. Сигнали на телефон 112 (а всички подадени три такива били регистрирани между времето от 23:37 часа до 23:45 часа на 21.10.2019г.). подали **свидетелят Т. В. Т. и свидетелят Р. Д. Д.** (случайно присъствали лица до мястото на ПТП и сред множеството се събрали такива). На местопроизшествието във връзка със сигнал до Национален оператор телефон 112 от страна на **свидетеля С. П. И.** (случайно присъстващо в близост до местопроизшествието лице, което чуло само звука от движещ се мотор при настъпването на ПТП, при което се насочил към мястото на събитието) и чрез ОДЧ били изпратени линейка и автопатрул 161 в състав полицейските служители от 05 РУ-СДВР свидетелите **Ю. М.И. и К. А. Б.**, както и втори автопатрул 447 от 05 РУ-СДВР в състав полицейските служители свидетелите **Н. А. Л. и И. Д. Н.**. Часът бил около 23:45 часа на 21.10.2019г. Медицинските служители от Центъра за спешна медицинска помощ констатирали смъртта на пътника Е. С. С., придружавал жалбоподателя Ю. П. Й. на мотора му. На местопроизшествието полицейските служители от 05 РУ-СДВР по присъствието на множеството от събрали се около пострадалото лице хора разбрали, че жалбоподателя Ю. П. Й. бутал мотора си напред в посока към намиращата се на близо градинка. Жалбоподателят Ю. П. Й. бил установен, задържан с белезници в 23:50 часа

на 21.10.2019г. съгласно заповед по чл.72, ал.1, т.4 от ЗМВР за установяване на самоличност, издадена от свидетеля Л. и доведен на обратно от полицейските служители - свидетелите **Н. А. Л. и И. Д. Н.** на местопроизшествието с мотора си. В момента на задържането си, жалбоподателят Ю. П. Й. не носел документи за самоличност, нито своето СУМПС с КТ към него (по време на задържането си посочил на служителите на МВР устно своите имена и ЕГН, които били отразени в издадената заповед за задържане за срок до 24 часа). На местопроизшествието се появил и братът на жалбоподателя Й. – **свидетелят К. П. Й.** През това време починалото лице Е. С. С. било отведено с линейка в болнично заведение, което било посетено по разпореждане на ОДЧ от свидетеля **Л. Г. М.** – служител в 01 сектор към СДВР, ОПП в група за тежки ПТП. След това свидетелят **Л. Г. М.** се върнал на самото местопроизшествие и по сведения на лица, присъствали на местопроизшествието разбрал за информация, според която водачът на мотора (жалбоподателят Ю. П. Й.) е бил употребил алкохол.

Спрямо свидетеля Д. Г. Г. била извършена след 00:00 часа на 22.10.2019г. проверка с изправни, лицензирани и технически годни технически средства за употреба на алкохол и наркотични вещества, пробите от които били отрицателни. На жалбоподателя Ю. П. Й. било предложено да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол и наркотични вещества също с изправни, лицензирани и технически годни технически средства. Същият, обаче отказал да се подложи на проверка. Времето на отказа му било след 00:00 часа на 22.10.2019г. Отказът му не е бил обективиран около 23:35 часа на 21.10.2019г. Свидетелят Д. Г. Г. (участвалата в ПТП), свидетелят М. С. В. (служител на СДВР-ОПП - актосъставителят), както и свидетелят Т. В. Т. (единият от подалите сигнал на телефон 112), включително, свидетелят А. Р. Г. и свидетелите А. С. А. и М. Е. Х., участвали като поемни лица в огледа на местопроизшествието, не са се приближавали непосредствено до жалбоподателя Ю. П. Й., за да възприемат дали последния лъха на алкохол. Само свидетелят **Л. Г. М.**, обаче, възприел на място, че жалбоподателят Ю. П. Й. лъхал на алкохол и се държал неадекватно. Мирис на алкохол от жалбоподателят Ю. П. Й. възприел също и свидетелят **С. П. И.** (подал сигнал на телефон 112), който бил (свидетелят И.) от него на разстояние от около един метър. Свидетелят Д. Г. Г. през цялото време, докато траела проверката и докато се извършвал оглед на местопроизшествието по НПК за престъпление по чл.343, ал.1, б. „в“ вр. чл.342, ал.1 от НК по ДП *****/2019г. по описа на СДВР в присъствието на поемните лица **свидетелите А. С. А. и М. Е. Х.** за времето от около 03:00 часа на 22.10.2019г. до около 04:10 часа на 22.10.2019г., при които били огледани самото местопроизшествие и двете инкриминирани МПС – мотоциклет и лек автомобил, била на място и не е възприемала на жалбоподателя Ю. П. Й. да му се връчват документи за подписи (*виж последно изречение от втори абзац на л.72 гръб СП от разпита на свидетеля Д. Г. Г.*). Жалбоподателят Ю. П. Й. бил с поставени на ръцете белезници през цялото време, докато бил на местопроизшествието. Прямо жалбоподателя Ю. П. Й. бил издаден талон за медицинско изследване № 0006689 от свидетеля М. С. В., като изпълнената в

административно-наказателното производство съдебна почеркова експертиза на вещото лице Л. Г. установява, че подписа за свидетел в талона, удостоверяващ отказа на жалбоподателя Ю. П. Й. да получи препис от него в **03:40 часа на 22.10.2019г.** не е бил положен от свидетеля Л. Г. М.. Т.е. издаденият талон за медицинско изследване № 0006689 от свидетеля М. С. В. останал невръчен и непредявен на жалбоподателя Ю. П. Й., респективно не е бил надлежно уведомен за съдържащото се в него административно предписание до определено време да посети указаното медицинско място за предоставяне на кръвни проби. СПЧЕ на вещото лице Г. установява, че свидетеля М. е положил действителен подпис за свидетел само в съставения от свидетеля М. С. В. АУАН серия Д с бл. № 941496 от 22.10.2019г. Срещу жалбоподателя Ю. П. Й. бил съставен АУАН серия Д с бл. № 941496 от 22.10.2019г., от свидетеля М. С. В. в присъствието на свидетелите Л. Г. М. и **Б. Н. Г. – всички служители на СДВР-ОПП на длъжност автоконтрольори.** Със заповед за наложена ПАМ от 28.10.2019г. по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП притежаваното от жалбоподателя Й. СУМПС било иззети за срок до не повече от 18 (осемнадесет) месеца.

Въз основа на съставения АУАН серия Д с бл. № 941496 от 22.10.2019г. е постановено от административно-наказващия орган **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 19-4332-022534 от 31.10.2019г.** издадено Началник ГРУПА към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 515/14.05.2018г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **Ю. П. Й., с ЕГН: ***** са му наложени: 1.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 2000.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца за административно нарушение по състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП; 2.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 2000.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца за административно нарушение по състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП; 3.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 300.00 лева за административно нарушение по състава на чл.150а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП; 4.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 200.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за административно нарушение по състава на чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП вр. чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП; 5.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 200.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за административно нарушение по състава на чл.140, ал.1 от ЗДвП вр. чл. 175, ал.1, т.1 от ЗДвП и 6.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 10.00 лева за административно нарушение по състава на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП.**

III.3.).По фактите от гледна точка на процесуалния закон:

В съставения АУАН серия Д с бл. № 941496 от 22.10.2019г. е отразена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „Ю. П. Й., притежаващ СУМПС № ***** за категория С, на 21.10.2019г., около 23:35 часа в гр.София управлявал мотоциклет „Ямаха ХТ 600“ с рег. № *****, собственост на И. К. И., ЕГН: *****, по ул. „Поп Грую“ от бул. „Вл.Вазов“ към улица „Летоструй“ и в района срещу бл.7 и улица „Без име“, като участник в ПТП: 1.). отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол и за употреба на наркотични вещества; 2.). не притежавал съответната категория за управляването от него МПС; 3.). напуснал мястото на ПТП, без да остане на място и не уведомява компетентните органи на МВР; 4.). управлявал МПС, на което на определеното място не е била поставена регистрационна табела и 5.). не носел в себе си СУМПС и контролен талон към него“. В същия АУАН, без конкретизация коя квалификация за кое нарушение се прилага, описаните нарушения били квалифицирани в следната последователност - по чл.174, ал.3 от ЗДвП; чл.150а от ЗДвП, по чл.123, ал.2 от ЗДвП, по чл.140, ал.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. В АУАН в графите за „нарушител“ било отразено, че административно-наказателно обвиненото лице Ю. П. Й. отказвало да го подпише. За свидетел на тези откази бил отразен свидетелят И. Д. Н. – служител на 05 РУ-СДВР.

В постановеното **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 19-4332-022534 от 31.10.2019г.** издадено Началник ГРУПА към СДВР, отдел „Пътна Полиция“ е била отразена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят „Ю. П. Й., притежаващ СУМПС № ***** за категория С, на 21.10.2019г., около 23:35 часа в гр.София управлявал мотоциклет „Ямаха ХТ 600“ с рег. № *****, собственост на И. К. И., ЕГН: *****, по ул. „Ген. Гурко“ от бул. „Вл.Вазов“ към улица „Летоструй“ и в района срещу бл.7 и улица „Без име“, като участник в ПТП:

1.). отказал да бъде изпробван с техническо средство „Алкотест дрегер 7510 № 0136 за употреба на алкохол, представляващо административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, тъй като отказва проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му;

2.). отказал да бъде изпробван с техническо средство „Дръг Тест“ 5000 № 0040 за употреба на наркотични вещества, представляващо административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, тъй като отказва проверка с техническо средство за установяване на употреба на наркотични вещества или техните аналози и не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества и техни аналози;

3.). не притежавал съответната категория за управляването от него МПС, представляващо административно нарушение по **чл.150а, ал.1 от ЗДвП**, тъй като е управлявал МПС, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляването от него превозно

средство;

4.). напуснал мястото на ПТП, без да остане на място и не уведомил компетентните органи на МВР, представляващо административно нарушение по чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП, тъй като не останал на мястото на ПТП до пристигането на представители на МВР или следствието;

5.). управлявал МПС, на което на определеното място не е била поставена регистрационна табела, представляващо административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, тъй като управлявал МПС, на което табелите за регистрационен номер не са били поставени на определените за това места, и

6.). не носел в себе си СУМПС и контролен талон към него, представляващо административно нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, за това че не носел СУМПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория.“

Описаната фактическа обстановка в мотивите на настоящото съдебно решение е изведена от анализа на събраните по реда и способите на НПК вр. чл.84 от ЗАНН доказателства и доказателствени средства. В административно-наказателното производство във всичките му фази (пред съда и административно-наказващия орган) по линията на административно-наказателното и защитата, както и служебно по инициатива на съда, с цел изясняването на обективната истина и предмета на доказване по чл.102 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, са инкорпорирани към доказателствения материал множество писмени доказателства (медицински документи, справки, протокол за оглед на местопроизшествие, скица и др.) и гласни доказателствени средства в значителен обем с оглед продължителността на всеки разпит на отделните свидетели в съдебната фаза на процеса. Реализирана е СГрЕ на вещото лице Л. Г.. Събраният в наказателното производство и проверен от съда в хода на съдебното следствие доказателствен материал е съпоставим с високата интензивност на фактическата и правна сложност на проведеното разследване от въззивната инстанция. Съдът в рамките на своите мотиви към съдебното си решение ще извърши необходимият процесуален анализ на цялата доказателствена съвкупност, който следва да се представи във възможно най-голямата му пълнота и ще подчертае кои доказателства и доказателствени средства следва да се кредитират, кои от тях не следва да се кредитират и поради какви основания, а това от своя страна е в съответствие с изискванията на чл.305, ал.3 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, които са от безусловен императивен характер. При анализа на доказателствената съвкупност съдът съобразява и ще съобразява с оглед развитието на делото в съдебната му фаза и извършените процесуално-следствени действия по делото само тези факти и обстоятелства, които са ценени и изведени от законовите процесуални способности, които са валидно и допустимо приложени в хода на съдебното следствие.

С оглед анализа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства в мотивите на постановеното решение **не е необходимо детайлно**

изброяване на доказателствените източници и/или частичното пресъздаване на съдържанието им. Проблемът не е в изброителното им посочване от съда, а в това, че то не е част от онзи доказателствен анализ и оценка, които правната доктрина, законът и съдебната практика очертават като задължение на съда във връзка със съдържанието на съдебния акт – в този смисъл **Ст.П. „Наказателен процес“**, изд. 1979 г., стр.660 и сл. В тази насока е **Решение № 194 от 12.10.2012 г. на ВКС по НД № 368/2011 г. Първо НО – „Делото Белнейски“**.

По отношение на събраните в наказателното производство доказателства и гласни доказателствени средства чрез способите на доказване по НПК вр. чл.84 от ЗАНН подходът на решаваща инстанция на СРС при техния доказателствен анализ следва да бъде всестранен, обективен, пълен, безпристрастен и логичен. По настоящото дело съдът ще анализира всички доказателства и доказателствени средства, както и изпълнената експертиза, които са допустими и са събрани в съдебното следствие по реда и способите на НПК вр. чл.84 от ЗАНН. Същите ще бъдат съпоставени поотделно и в тяхната съвкупност. В рамките на доказателствения анализ на съда ръководно-решаващият орган на наказателното производство по правилата на НПК вр. със ЗАНН и принципите на формалната логика ще обследва събраните писмени доказателства, показанията на съответните разпитани свидетели и изпълнената експертиза. По този начин на процедиране от решаващата инстанция на СРС съдът ще може да обективира и изгради своето вътрешно убеждение, основано на доказателствата по делото и закона в съответствие с принципите на НПК и ЗАНН. В този смисъл е **Решение № 538 от 20.01.2010 г. на ВКС по НД № 598/2009 г. на Второ НО – делото „Чората“**, според което вътрешното убеждение на съда се изгражда въз основа на принципите по чл.13 и чл.14 от НПК, а според **Решение № 574/08.05.2013 г. по НД № 1902/2012 г. на ВКС, Трето НО – „Делото за двойното убийство край р. Камчия“** съдът е задължен да подложи на проверка, както доказателствата, които разобличават административно-наказателно обвиненото лице, така и доказателствата, които го оневиняват.

Първоинстанционният съдебен състав намира, че в настоящото административно-наказателно производство, с оглед предмета му, очертан в съставения АУАН и издаденото НП, не следва да се обсъждат въпросите за механизма на ПТП, как е настъпило, по какъв начин и чрез действията на кой участник и/или участници в събитието са предизвикани в причинен каузалитет вредоносните съставомерни последици. Налице е висящо досъдебно производство по случая, съгласно справките на СГП, постъпили по делото. Ръководно-решаващ орган на ДП към момента е прокурорът, а не съдът. Налице е задължителна презумпция за невиновност, която решаващата инстанция на СРС следва да съобрази. Липсвал влязъл в сила съдебен акт по случая, който да санкционира виновно поведение, на който и е да участниците в ПТП. Съдът не следва да взема отношение и по въпросите на вината. Настъпилото ПТП е изключително сложно за изясняване и установяване във висока степен. В ДП предстои изследването на механизма му и как е предизвикано, респективно кой участник и/или участници имат принос за

проявлението му. За да се дадат обективни, доказателствено обезпечени и законосъобразни отговори на тези въпроси, се изисква изключителна прецизност на прокурора и съда в изясняването на фактите чрез стабилна доказателствена съвкупност. Ключова по ДП ще бъде най-вече, по вътрешното убеждение състава, и съдебната авто-техническа експертиза, вещите лица, по която следва да бъдат високо признати с изключителна квалификация експерти. За да се установи, разбере и изясни механизмът на всяко ПТП, съдебната практика е утвърдила неписаното правило, че „ПТП следва да си го представиш“ или изясняването му по процесуалните стандарти на НПК (например чрез следствен експеримент; чрез експертни изследвания на вещото лице в реална съпоставима сходна ситуация като тази, при която е настъпило ПТП и други) изисква в максимална възможна степен фактите, извеждащи се от способите на доказване, да се доближават, да се припокриват или да са най-близко до „картината на престъплението“ или до действителните факти, при проявлението на които е настъпило самото ПТП. Така би се реализирал от правораздавателните органи на съдебната власт в пълнота основният правен принцип на наказателното правосъдие за изясняване на обективната истина относно факта на извършено престъпление, а това е конституционен елемент от принципите на всяка правова и демократична държава, които настоящият съдебен състав безусловно споделя и прокламира.

При анализа на доказателствената съвкупност съдът извежда, че свидетелите **Т. В. Т., Р. Д. Д., С. П. И.**, както и служителите от 05 РУ-СДВР – свидетелите **Ю. М. И., К. А. Б., Н. Андров Л. и И. Д. Н.** не са преки очевидци на самото ПТП. Не са преки очевидци на ПТП и свидетелите от СДВР-ОПП в лицето на **М. С. В., Л. Г. М. и Б. Н. Г.**. Тези изброени свидетели не са присъствали в този момент по време на настъпването на ПТП. Те са заварили мястото на събитието след ПТП. Възприели са пострадалия С. да лежи безпомощен на земята. В тази насока са показанията на свидетелите Т., Д. и И.. Свидетелите Т., Д. и И. са подателите на трите отделни сигнала до Национален телефон 112 с оглед уведомяването на контролните органи и Центъра за спешна медицинска помощ за пострадалото лице **Е. С. С.**, което починало впоследствие в резултат на претърпяната травма на главата си от ПТП. Показанията на свидетелите Т., Д. и И. се подкрепят от справките на телефон 112, както и от данните, предявени на страните на основание чл.284 от НПК от аудиозаписите от разговорите на лицата с националния оператор на телефон 112. Свидетелите Т., Д., И., Б., Л., Н., В. и Г., включително и свидетелите **Д. Г. Г., А. Р. Г., А. С. А. и М. Е. Х.** не са приближавали непосредствено жалбоподателя **Ю. П. Й.**, за да установят дали същият имал мирис на алкохол. Употребата на алкохол от водач на МПС е допустимо да се доказва с всички възможни по НПК вр. чл.84 от ЗАНН доказателства и доказателствени средства. Двама свидетели по делото сочат преки възприятия, че жалбоподателят **Ю. П. Й.** е имал мирис на алкохол – свидетелят **Л. Г. М.,** служител в **01 сектор на СДВР, ОПП, отдел „тежки ПТП“** и свидетелят **С. П. И.** – единият по подателите на сигналите до национален телефон 112 за пострадало лице на местопроизшествието.

Свидетелят С. П. И. е трето независимо и безпристрастно лице. Същият доближил жалбоподателя Ю. П. Й. на разстояние от един метър – бил е в непосредствена близост до него. Усетил е мирис на алкохол от жалбоподателя Ю. П. Й.. Мирис на алкохол е възприел и свидетелят М.. Съдът не кредитира показанията на свидетеля К. П. Й., който е брат на жалбоподателя Ю. П. Й., в частта, в която е посочено, че брат му Ю. П. Й. не е бил употребил алкохол преди и към датата на инкриминираното събитие. В тази насока, съдът се позова изцяло на показанията на свидетелите И. (независим свидетел) и М.. Показанията на свидетелите И. и М. за мириса на алкохол, който жалбоподателя Ю. П. Й. излъчвал от себе си, си кореспондират изцяло. Свидетелите Т., Д., И., Б., Л., Н., В. и Г., включително и свидетелите Д. Г. Г., А. Р. Г., А. С. А. и М. Е. Х. не са доближавали жалбоподателя Ю. П. Й., за да възприемат признаци у него за употреба на алкохол – например мирис на алкохол. Това, че не са го доближили, за да усетят мирис на алкохол, не изключва мириса на алкохол възприет от свидетелите М. и И., който жалбоподателя Ю. П. Й. излъчвал. Тези свидетели, включително и възприелите мирис на алкохол свидетели И. и М. сочат еднопосочно и непротичащо, че жалбоподателя Ю. П. Й. е бил неадекватен на местопроизшествието – по физическото му състояние и по държането му на мястото на ПТП. На какво се е дължала причината или причините за тази неадекватност е въпрос на изясняване чрез КСППЕ в ДП на СГП. Тези въпроси не са предмет на изследване в настоящото административно-наказателно производство с оглед лимитираните рамки на доказването по чл.102 вр. чл.84 от ЗАНН, очертани в АУАН и НП. Според мнението на решаващата инстанция на СРС свидетелят Г. правилно е запитал жалбоподателя Ю. П. Й. защо си тръгва с мотора, като оставя пострадалото лице „да бере душа“. Т.е. налице са доказателства по делото, сочещи, че жалбоподателя Ю. П. Й. е управлявал МПС (в случая мотоциклет), без да притежава съответното СУМПС от категория А, след употреба на алкохол. Решаващата инстанция на СРС изключи от доказателствената съвкупност съставения по делото талон за медицинско изследване № 0006689 от 22.10.2019г., тъй като изпълнената СГРЕ на вещото лице Л. Г., която съдът кредитира изцяло като обоснована, мотивирана и професионално защитена, установява, че талонът в частта на удостоверителната разписка, че е бил обективиран отказ да бъде получен на 22.10.2019г. в 03:40 часа от жалбоподателя Ю. П. Й., не е бил подписан от свидетеля Л. Г. М., а от друго лице. Т.е. този талон за медицинско изследване № 0006689 от 22.10.2019г. е без правна стойност. Административното предписание, съдържащо се в него е неизпълнимо, тъй като адресата му не е бил уведомен за съдържанието на талона, като евентуалния му отказ да получи талона не е удостоверено с истински подписан частен свидетелстващ документ.

По отношение на свидетелите Д. Г. Г. и А. Р. Г. съдът отбелязва, че същите са преки очевидци на самото ПТП, както и самия жалбоподател Ю. П. Й.. Съдът счита, че показанията на свидетелите Г. и Г. се ценят в насока единствено очертаване на фактическата обстановка по делото относно самото ПТП. Решаващата инстанция на СРС ползва показанията на свидетелите Г. и

Г. съответно само за целите на административно-наказателното производство при излагането на фактите на ПТП. Показанията на свидетелите Г. и Г. за механизма на ПТП подлежат на съдебна проверка по ДП на СГП. Също така съдът отбелязва, че мненията, предположенията, дори и оценките на свидетелите по делото, с изключение на показанията на свидетелите И. и М., дали жалбоподателя Ю. П. Й. е употребил алкохол, след като се държал неадекватно и отказал даването на проби за употреба на алкохол и наркотични вещества, без да са усетили мирис на алкохол от него, не следва да служат на въззивния съд при установяването на обективните факти. Фактите от обективната действителност се установяват с доказателства, почиващи на преки или косвени доказателствени източници на информация. Не оценките, не съжденията и не предположенията следва да служат като доказателствена основа за съда да изгражда изводи за фактическите елементи от фактите в настоящото административно-наказателно производство. Съдът основа изводите си относно факта, че жалбоподателя Ю. П. Й. е употребил алкохол само на базата на показанията на свидетелите И. и М., за което се изложиха мотиви в настоящото решение (малко по-горе). Съдът не цени докладните записки по делото и протоколите от разпити на свидетели в ДП или от проведени разпити пред други органи на съдебната власт, тъй като не е спазен принципът на НПК за непосредствеността, респективно тези документи съдържат свидетелски показания в писмена форма. Съдът кредитира изцяло протокола за оглед на местопроизшествието и скицата към него, тъй като същият по реда на НПК фиксира състоянието на мястото ПТП непосредствено след настъпването му – очертава пътните платна, посочва дали е установена маркировка, пътници, какво е разположението на двете МПС, състояние, вид и т.н.

По тази съображения и с оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че е положил максимални усилия да осъществи пълнен, детайлен и всеобхватен анализ на събраните в производството доказателства и доказателствени средства, за да гарантира ефективен достъп до правосъдие за страните, но и за да спази принципите на правовата и демократична държава, според които съдът следва да бъде обективен и безпристрастен при решаването на въпросите на чл.102 от НПК вр. чл.1 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН.

IV. От правна страна (*“ipso jure” – поради смисъла на правото*):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка *“ex officio”* относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

IV.1. Съдът намира, че са допуснати множество съществени процесуални нарушения от абсолютен характер в съставения АУАН и издаденото НП по смисъла на чл.42, ал.1, т. 3- т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН при фиксирание на датите на всяко от административните нарушения; при тяхното описание от фактическа и правна страна и по точното посочване на мястото на извършване на административните нарушения. Тези нарушения ограничават

правото на защита на обвиненото лице да разбере точният момент и място на извършване на конкретните административни нарушения и в тази насока е константната съдебна практика на касационните съдилища по ЗАНН. Пред правото на защита на обвиненото лице са поставени и значителни правни усилия (в някои случаи и за първи път) да разбере за кои деяния при какви факти от фактическа и правна страна следва да отговаря, което сочи на извод, че деянията, отразени в съставения АУАН и издаденото НП не съдържат достатъчен обем от ясни, точни и недвусмислени факти, в чиито предели ще се упражнява правото на защита на административно-наказателното преследваното лице, но и пределите на доказване в административно-наказателното производство.

В АУАН и НП са отразени шест административно-наказателни обвинения за шест на брой административни нарушения по 1.). **чл.174, ал.3 от ЗДвП** за отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта; 2.). по **чл.174, ал.3 от ЗДвП** за отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване на употреба на наркотични в кръвта; 3.) по **чл.150а, ал.1 от ЗДвП** за управление на МПС, без водачът да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство; 4.). по **чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП** за напускане на мястото на ПТП, без водачът участник в ПТП да остане на място и без да уведоми компетентните органи на МВР; 5.). по **чл.140, ал.1 от ЗДвП** за управление на МПС, на което табелите за регистрационен номер не са били поставени на определените за това места и 6.). по **чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП** за неносене от водача със себе си на СУМПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория.

Датата на всяко административно нарушение не може да се извежда с тълкувания и предположения.

В АУАН и НП е отразена за всяко едно от тези шест административни нарушения една и същата дата и час на извършването им – 21.10.2019г., около 23:35 часа. Тази дата и час на двете нарушения по съставите на чл.174, ал.3 от ЗДвП не кореспондира на точната дата на извършването им, която според събраните доказателства и доказателствени средства се установява да е на 22.10.2019г., след 00:00 часа. Датата на нарушенията по чл.174, ал.3 от ЗДвП се определя винаги от момента – датата и часа на устния отказ на водач на МПС, който не желае да бъде подложен на проверка за употреба на алкохол и/или наркотични вещества. Няма как един водач на МПС, докато го управлява, да обективира отказ да бъде проверен за алкохол и/или за наркотични вещества – служителите на СДВР-ОПП не присъстват на или в МПС и не могат да проверят водача със специалните за целта носени от тях изправни технически средства (по силата на *“per argumentum reductio ad absurdum”* – един от основните принципи на формалната логика и тълкуването, съдържащ в себе си тезата за „довеждането на противниковата теза до абсурдност“). Жалбоподателят Ю. П. Й. е бил задържан на основание чл.72, ал.1, т.4 от ЗДвП в 23:50 часа на 21.10.2019г., съгласно приложената заповед по ЗМВР. Задържането му се е осъществило от служителите на 05

РУ-СДВР – от свидетелите Н. А. Л. и И. Д. Н.. В този времеви момент на задържането на жалбоподателя Ю. П. Й. не е имало служители от СДВР-ОПП, които по изключителна законова компетентност по ЗДвП да могат да извършват (само те) проверки на водачи на МПС за употреба на алкохол и/или наркотични вещества. Такава правоспособност и квалификация не притежават служителите на 05 РУ-СДВР. Свидетелят Л. Г. М. посочи в показанията си в съда, че първо посетил болнично заведение, където се оказал, обаче, да е пострадалият Е. С. С.. Свидетелят М. не е бил сам в болничното заведение, доколкото свидетелят Б. Н. Г. изложи пред съда, че заедно са действали с колегите си В. и М. на местопроизшествието – например единият прави замервания, другият търси следи от местопроизшествието, разпределят си „ролите“ в рамките на проверката по ЗДвП. Свидетелят М. на практика първо е бил посетил с колегите си свидетелите В. и Г. болничното заведение, където се намирал пострадалото лице С. Това е било по разпореждане на ОДЧ. Сигналите на телефон 112 били подавани за времето от около 23:37 часа до 23:45 часа на 21.10.2019г. Тези доводи сочат, че е изминало доста време от подаването на сигналите до телефон 112, до придвижването на свидетелите М., В. и Г. заедно първо до болничното заведение, и след това – и за придвижването им заедно до мястото на ПТП в района на кръстовището между улица „Без име“ и улица „Поп Грую“ срещу блок номер 7. Тези факти по делото сочат, че датата на устните откази на жалбоподателя Ю. П. Й. да бъде проверен за алкохол и за наркотични вещества са били обективирани поотделно след 00:00 часа на 22.10.2019г., а не около 23:35 часа на 21.10.2019г., докато е правоправлявал своето МПС, с участието на което са настъпили ПТП и съставомерните последици от него. Датата 21.10.2019г., около 23:35 часа, обаче, не е дата и не се счита за дата на двете нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Датата на нарушението по чл.174, ал.3 от ЗДвП е различна от датата на нарушенията по **чл.150а, ал.1 от ЗДвП, чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП, чл.140, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и се посочиха съображенията на въззивния съд** **защо това е така.** Логично е датите на другите четири административни нарушения по **чл.150а, ал.1 от ЗДвП, чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП, чл.140, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП** да са едни и същи, но те следва да са различни от датата на всяко от двете административни нарушения по чл.173, ал.3 от ЗДвП. Но не и обратното. Датата на нарушенията по чл.173, ал.3 от ЗДвП, която в случая е 22.10.2019г., след полунощ, е различна от датата на всяко от четирите инкриминирани деяния по съставите на **чл.150а, ал.1 от ЗДвП, чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП, чл.140, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, която е 21.10.2019г., около 23:35 часа.** От друга страна, датата на нарушенията по съставите на **чл.150а, ал.1 от ЗДвП, чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП, чл.140, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП** е една и съща. Т.е. в един и същи времеви момент жалбоподателят Ю. П. Й. е правоправлявал МПС без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, (т.е. същият **не е** правоспособен водач на МПС от съответната категория). В един и същи

времеви момент жалбоподателят Ю. П. Й. е правоуправлявал МПС без да носи СУМПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория (т.е. същият е правоспособен водач на МПС от съответната категория), друг е въпросът, че нарушенията по чл.150а, ал.1 от ЗДвП и по чл.140, ал.1 от ЗДвП се взаимноизключват и деецът не може да бъде наказан едновременно за тях – или само едното, или само другото се преследва по административно-наказателен ред. Не може да се наказва деец за неносено СУМПС и КТ към него при положение, че същия въобще не притежава такова СУМПС и КТ към него (напрактика е неспособен) за категорията МПС, която без свидетелство и контролен талон е правоуправлявал. В един и същи времеви момент жалбоподателят Ю. П. Й. е правоуправлявал МПС, табелите за регистрационния му номер на което не са били поставени на определените за това места – отзад или отпред, а не странично съгласно показанията на свидетеля К. П. Й.. В близък времеви период на тези нарушения до допустимите според съдебната практика предели за часа на едно деяние в порядъка на 30 минути е било извършено и нарушението по чл. 123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП, като непосредствено след настъпилото ПТП жалбоподателят Ю. П. Й. решил самоволно да се оттегли от местопроизшествието, без да сигнализира по ЗДвП службите на МВР, при ясно възприетото от него обстоятелство, че неговия познат Емил Савов е било пострадало лице от ПТП, и без да остане на мястото до появата на контролните органи и служби. Друг е въпросът, че при описанието на нарушението по чл. 123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП в АУАН и НП е отразена различна правна квалификация за него – в АУАН е посочена разпоредбата на чл.123, ал.2 от ЗДвП, която не съответства на правилно посочената в НП за първи път квалификация на деянието по чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП. Процесуалните нарушения в АУАН относно очертаването на обективната страна на всяко административно нарушение се отстраняват с нов АУАН по разпореждане на наказващия орган. ЗАНН не допуска отстраняването им да се извършва за първи път със самото НП, доколкото административно-наказващия орган не може да съвместява едновременно и санкционни правомощия, и обвинителни правомощия (последните са в изключителна компетентност само на актосъставителя). Противното води и ще доведе до съществено процесуално нарушение от абсолютен характер на правото на защита на административно-наказателно обвиненото лице да разбере за какви факти от фактическа и правна страна следва да отговаря, кой му ги вменява, към коя дата се твърди да е извършил отделното вменено му в юридическа отговорност административно нарушение, а това е от важно значение за преценката от кой момент започват да текат сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът намира, че АУАН и НП е налице недвусмислено противоречие относно мястото на извършване на всяко от шестте административни нарушения. В АУАН е отразено място на нарушенията в гр.София, по ул. „Поп Грую“ от бул. „Вл.Вазов“ към улица „Летоструй“ и в района срещу блок 7 и улица „Без име“. В НП мястото на нарушението е гр.София, по ул. „Ген Гурко“ от бул. „Вл.Вазов“ към улица „Летоструй“ и в района срещу блок 7 и улица „Без име“. В НП мястото на нарушението е повторено два пъти, че е на

улица „Ген Гурко“. Реално къде са извършени нарушенията според административно-наказващия орган. Актосъставителят В. и доказателствата по делото установяват, че местопроизшествието е в гр.София, по ул. „Поп Грую“ от бул. „Вл.Вазов“ към улица „Летоструй“ и в района срещу блок 7 и улица „Без име“. Допуснатото от административно-наказващият орган поредно процесуално нарушение, което е свързано с изискването за посочване на точните граници на пределите на местоизвършването на всяко от инкриминираните деяния. Това е от важно значение за преценката на съда, че в настоящото административно-наказателно производство, правото на защита на обвиненото лице Ю. П. Й., наред и с другите установени от съда процесуални нарушения по чл.42, ал.1, т. 3- т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които са съществени в техния пълен обем, е нарушено пряко и значително.

По отношение на възраженията на защитника адвокат С. Д., че административно-наказващия орган не е притежавал материална компетентност да издаде НП, съдът приема, че същите са неоснователни. Длъжността, която наказващото лице Гергана В.а Борисова, представляващо административно-наказващия орган е заемала към 31.10.2019г. (датата на издаденото НП) е била „Началник Група“ към СДВР, ОПП, упълномощена със заповед № 8121з-515 от 14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи и съгласно удостоверение № 513р-78256 от 17.09.2018г., валидно и към 31.10.2019г. Изпълнението на длъжността, която наказващото лице лице Гергана В.а Борисова, представляващо административно-наказващия орган, е упражнявала временно като „Началник Сектор“ към СДВР, ОПП съгласно заповед № 8121к-9034/02.05.2019г. на Министъра на вътрешните работи е била преустановена по силата на заповед № 8121-1340/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи, при което се възстановявало действието на старата длъжност „Началник Група“ към СДВР, ОПП, упълномощена със заповед № 8121з-515 от 14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи и съгласно удостоверение № 513р-78256 от 17.09.2018г., валидно и към 31.10.2019г. Освен това в заповед № 8121-1340/23.10.2019г. на Министъра на вътрешните работи се сочи, че наказващото лице Гергана В.а Борисова, представляващо административно-наказващия орган е съвместявала и двете длъжности към 23.10.2019г., а към 31.10.2019г. - за тази като „Началник Група“. В тази насока е и акта й за встъпване на „старата длъжност“, приложен на л.19 (гръб) от СП пред настоящия съдебен състав от 29.10.2019г.

По отношение на двете административни нарушения по съставите на чл.174, ал.3 от ЗДвП, посочени в АУАН и НП решаващата инстанция на СРС приема, че адресатът Ю. П. Й. на административното предписание от талона за медицинско изследване № 0006689/22.10.2019г. да предостави кръвна проба за изследване до определено време, не е бил запознат с неговото съдържание, респективно спрямо него не е съществувало правно задължение да предоставя кръвна проба за изследване за употреба на алкохол и наркотични вещества чрез доказателствен анализатор. Изложеното от въззивната инстанция мотивира съдът да приеме основателните съображения на защитника адвокат С. Д., че административно-наказателната процедура срещу жалбоподателя Ю. П. Й. е опорочена в цялостния й фактически състав.

Налице едно физическо „прибързване“ от страна на органите и служителите на СДВР-ОПП на реализираната процедура по ЗАНН. С оглед тежестта на случая свидетелите В., М. и Б. Н. Г., последният дори да няма спомени за случая с оглед изминалото време от близо четири години от датата на ПТП, е следвало да бъдат по прецизни, точни и внимателни при изпълнение на законовите си задължения по ЗДВП като автоконтрольори към СДВР-ОПП. Нещо повече, свидетелят Д. Г. Г. е била на местопроизшествието през цялото време от 23:30 часа на 21.10.2019г. до 04:10 часа на 22.10.2019г., когато бил завършен огледа на местопроизшествието. Свидателят Д. Г. Г. е имала поглед (била е с ясно съзнание, още повече, че пробите ѝ за алкохол и наркотици били отрицателни) и е възприела, че жалбоподателят Ю. П. Й., който бил с поставени белезници от момента на задържането си в 23:50 часа на 21.10.2019г., не е подписвал никакви документи на местопроизшествието, нито са му били връчвани такива за запознаване, или за полагане на подписи. Няма данни да са му били прочетени съставените по делото - АУАН и талон за медицинско изследване. Не се установява този факт да е удостоверен надлежно с доказателства от актосъставителя и наказващия орган, така както се прави в случаите, в които едно административно-наказателно обвинено лице отказва да подпише съставен срещу него АУАН и/или да получи екземпляр от акта. По делото се установява, че жалбоподателя Ю. П. Й. е отказал да бъде проверен за наркотични вещества и за употреба на алкохол. Този отказ е различен от отказа да получи преписи от АУАН и талона за медицинско изследване чрез предоставяне кръвна проба. Единият отказ (условно наречен) е „материален“ и доказателствен, а другият отказ – „процесуален“. И двата отказа следва да са удостоверени по надлежния законов ред. Законосъобразността и на двата отказа следва да е кумулативно доказана и спазена, като законосъобразността на „процесуалния“ отказ предопределя доказаността на „материалния“ отказ. И обратното, за да се проявят правните последици на един доказан материален отказ, следва да е спазена законосъобразността на процесуалния отказ при извършването му, доказването и обосноваването му. Ако процесуалният отказ е опорочен, процедурата става незаконосъобразна, независимо от доказаността на материалния отказ. Първият отказ за изследване за употреба на наркотични вещества и/или за алкохол се доказва с доказателства и доказателствени средства чрез способите на доказване по чл.136 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН (в случая това е сторено). Законосъобразността в доказването на първия отказ, условно назован „материален“ отказ, обуславя в причинна връзка спазването на процедурата по законосъобразността на удостоверяването на втория „процесуален“ отказ – а именно личността на жалбоподателя Ю. П. Й. следва да подпише АУАН и да получи екземпляр от него или отказът му за това да получи АУАН следва да е законосъобразно установен. В случая по делото не се установява по никакъв начин от събраната доказателствена съвкупност да е спазено надлежното удостоверяване на „процесуалния“ отказ на жалбоподателя Ю. П. Й. съгласно показанията на свидетеля Д. Г. Г., потвърждаващи се от показанията на свидетеля Кристиан П. Й. за същите факти и с оглед заключението на СГРЕ на вещото лице Л. Г. по отношение

разписката за „отказа“ жалбоподателят Ю. П. Й. да получи талон за медицинско изследване чрез предоставяне на кръвна проба. В случая в рамките на административно-наказателното производство липсват доказателства на жалбоподателя Ю. П. Й. да са му били разяснени правата от актосъставителя М. С. В., независимо, че подписа на свидетеля Л. Г. М. в АУАН е негов, според заключението на СГРЕ – а именно, жалбоподателят Ю. П. Й. да бъде запознат с всяко от повдигнатите му административно-наказателни обвинения, да даде или откаже даването на обяснения, да релевира искания, възражения, оспорвания и т.н. Нещо повече, съдът изпита „значителни“ усилия за „прочитането“ на ръкописния текст от АУАН от 22.10.2019г. При преценяването на показанията на свидетеля Д. Г. Г., че на местопроизшествието е било тъмно и че е нямало осветление, и с оглед данните от приложените две СМУ, че жалбоподателя Ю. П. Й. е претърпял лека телесна повреда и средна телесна повреда, респективно при отчитане на неговото физическо и психическо състояние, непосредствено след ПТП, с белезници на ръцете, същият би изпитал много по-големи, за разлика от съда, значителни усилия, дори да прочете имената в нечетливия текст от съдържанието на АУАН на свидетеля В..

IV.2. В заключение в АУАН и НП е посочено, че жалбоподателя Ю. П. Й. **е отказал проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписание** за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, с което видно е нарушил разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който **откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта** и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози **или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози,** се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП установява два различни състава на две административни нарушения, имащи самостоятелни хипотеза и диспозиция (всеки поотделно), но съдържащи един и същи вид наказателна санкция. Различни са изпълнителните деяния на описаните състави и техните типични елементи от обективна страна. Предложение 1 от ал. 3 на чл. 174 ЗДвП, санкционира отказа на водача да бъде проверен с техническо средство за употреба на алкохол, а предложение 2 от ал. 3 на чл. 174 ЗДвП, санкционира отказа на водача да изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Законът не позволява

смесването на двата административно-наказателни състава, сочещи извод за две административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП, които не следва да се наказват с едно административно наказание. Принципът е, че всяко административно нарушение се наказва с отделно административно наказание, когато органа и актосъставителя приемат, че и двата състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП са осъществени. От друга страна, според съда, приемането на единия от двата състава по чл.174, ал.3 от ЗДвП свързани с отказа на водача да бъде изпробван с дрегер за употреба на алкохол като осъществен, изключва приложението на втория административно-наказателен състав лицето да изпълни медицинското предписание за даване кръв за установяване на алкохолната му концентрация. Двата състава са неприложими едновременно (когато е наложено само едно административно наказание) като едно административно нарушение при проявен отказ за проверка за употреба за алкохол. В същия смисъл са важими и съображенията по отношение на второто административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП за отказа на жалбоподателя Й. да бъде проверен за употреба на наркотични вещества. В случая, наказващият орган макар да е посочил в обстоятелствената част на НП, че жалбоподателят Ю. П. Й. е нарушил и двата състава на ал. 3 чл. 174 ЗДвП – и за отказ да бъде проверен за алкохол и за отказ да бъде проверен за наркотични вещества, то е приел, че е извършено едно нарушение по отказа да бъде проверен за употребата на алкохол и едно нарушение за отказа да бъде проверен за употребата на наркотични вещества. На практика жалбоподателят Ю. П. Й. е наказан за четири административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП с две наложени административни наказания за две от тях – за отказа да бъде проверен за употреба за алкохол и за отказа да бъде проверен за употреба на наркотични вещества. Липсват наложени санкции по алтернативните изпълнителни деяния на чл.174, ал.3 от ЗДвП – за отказа на водача да изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

По този начин административно-наказващият орган е „смесил“ двете самостоятелни административни нарушения, като е наложил две административни наказания по чл.174, ал.3 от ЗДвП за четири на брой административни нарушения с четири различни изпълнителния деяния по чл.174, ал.3 от ЗДвП, без да посочи за кое конкретно нарушение коя санкция се наказва (на практика остават две висящи административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП без законова санкция). Съдебната практика е константна и в този смисъл е и ***Тълкувателно решение № 13/2021 по т. д. № 1/2021 г. на ОСС, I и II колегия***, според което в разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП се съдържат два самостоятелни състава на административни нарушения. Наказващият орган, макар посочвайки като нарушения и двата отказа за тестване с дрегери, и отказите от даване на кръвна проба, е наложил две санкции за четири административни нарушения, при което е допуснал значително по тежест процесуално нарушение от категорията на съществените, което налага отмяна на НП.

При това положение съдът следва да постанови решение, с което следва да отмени изцяло издаденото НП.

По разноските:

Отговорността за разноси е обективна последица от развитието на съдебния спор и страната създава предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане. В тази насока настоящият съдебен състав следва да съобрази и последните промени в разпоредбата на чл.63 от ЗАН, извършени с ДВ бр.94 от 29.11.2019 г., които имат действие занапред, според които съдът присъжда на страните на разноси по реда на АПК, поради което като на основание чл.143, ал.1 от АПК, СДВР – ОПП следва да понесе разноските за адвокат, сторени от жалбоподателя и с оглед изхода на спора предвид проведените по делото интензивни три заседания съдебни заседания съгласно договорите за правна помощ по **1000.00 лева**. Според тази процесуална норма – когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Наказателното производство се отличава с фактическа и правна сложност. Адвокат С. Д. е присъствала на всички заседания по делото. Заседанията са били продължителни. Обемът на процесуалните действия на адвокат Д. са съответни на значително положените от него правни усилия като адвокат. По делото в последното заседание не са релевирани възражения за прекомерност.

Съдът следва да се произнесе и по сторените в производство разноси от бюджета на съдебната власт в размер на **580.00 лева за изпълнената експертиза и свидетели, пътували от различни места от страната.**

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 19-4332-022534 от 31.10.2019г. издадено Началник ГРУПА към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 515/14.05.2018г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **Ю. П. Й., с ЕГН: ***** са му наложени: 1).** административно наказание парична „глоба“ **в размер на 2000.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца** за административно нарушение по състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП; **2).** административно наказание парична „глоба“ **в размер на 2000.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 (двадесет и четири) месеца** за административно нарушение по състава на чл.174, ал.3 от ЗДвП вр. чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП; **3).** административно наказание парична „глоба“ **в размер на 300.00 лева** за административно нарушение по състава на чл.150а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.177,

ал.1, т.2 от ЗДвП; 4.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 200.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за административно нарушение по състава на чл.123, ал.1, т.2, б. „б“ от ЗДвП вр. чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП; 5.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 200.00 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 (шест) месеца за административно нарушение по състава на чл.140, ал.1 от ЗДвП вр. чл. 175, ал.1, т.1 от ЗДвП и 6.). административно наказание парична „глоба“ в размер на 10.00 лева за административно нарушение по състава на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР – ОПП чрез Началника ѝ с адрес гр.София, ул. „Лъчезар Станчев“ № 4 да заплати на **Ю. П. Й.**, с **ЕГН: ******* на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН вр. с чл.143, ал.1 от АПК сумата от **1000.00** лева за дължимо адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в настоящото производство.

ОСЪЖДА въззиваемата страна СДВР – ОПП чрез законният ѝ представител с адрес гр.София, ул. „Лъчезар Станчев“ № 4 да заплати в полза на **Софийски районен съд по бюджетната сметка на Висш съдебен съвет на основание** чл.63д, ал.1 от ЗАНН вр. чл.144 вр. чл.143 от АПК вр. чл.77 ГПК сумата от **580.00** лева, за сторените в производството разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от решението на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____